

Zamyslenia na týždeň po 25. nedeli po Svätej Trojici

Streda 21. novembra 2018

Piesne: ES č. 690, 544

Text: L 13, 22 – 30

„22A chodil po mestách a dedinách, učil a pobral sa do Jeruzalema. 23Tu Mu ktosi povedal: Pane, či je málo tých, čo budú spasení? A On im riekol: 24Usilujte sa vchádzať tesnou bránou; lebo hovorím vám, mnohí sa budú snažiť vojsť, ale nebudú môcť. 25Keď hospodár už vstane a zavrie dvere a vy ostanete stáť vonku a budete klopať na dvere, hovoriac: Pane, otvor nám, a on vám odpovie: Nepoznám vás, odkiaľ ste, 26vtedy začnete hovoriť: Jedávali a pili sme s tebou a na našich uliciach si učil; 27ale on povie: Hovorím vám, neviem, odkiaľ ste. Odstúpte odo mňa všetci páchatelia neprávosti! 28Tam bude plač a škrípanie zubov, keď uvidíte, že Abrahám a Izák a Jákob a všetci proroci sú v kráľovstve Božom, a vy ste vyhodení von; 29a prídu od východu i od západu, od severu i od juhu a budú stolovať v kráľovstve Božom. 30Ajhľa, sú poslední, ktorí budú prvými; a sú prví, ktorí budú poslednými.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Mnohé skutočné životné príbehy chytia človeka za srdce. V jednom z nich sa hovorí o Wilme. Nemala dobrý štart do života. Detská obrna jej pokrivila ľavú nohu. Po ťažkých siedmich rokoch liečenia mohla konečne chodiť bez bariel. Keď mala 12 rokov, skúšala hrať v basketbalovom družstve, ale nedarilo sa jej. Rozhodla sa však, že sa nevzdá. Každý deň trénovala. O rok sa opäť stala členkou družstva. Pri hre ju pozoroval školský tréner behu a povedal jej, že by ju rád trénoval ako bežkyňu. Keď mala 14 rokov, prebehla najrýchlejších šprintérov Spojených štátov amerických. V roku 1956 sa Wilma stala členkou olympijského tímu, ale na samotných hrách nebola úspešná. Toto trpké sklamanie ju motivovalo k tomu, že bola k sebe ešte prísnejšia a viac trénovala. Výsledok? Na olympijských hrách v Ríme v roku 1960 získala Wilma Rudolphová tri zlaté medaily, čo sa žiadnej žene pred ňou nikdy nepodarilo. Takto by malo vyzeráť aj naše kresťanstvo, naša viera, naše každodenné zápasenie. Takto veľmi by sme mali túžiť po víťazstve, po večnej prítomnosti s Trojjediným Bohom v Jeho kráľovstve. Ak chceme dostať ten víťazný veniec, musíme vynaložiť veľmi veľa úsilia. Pri tom všetkom však nesmieme zabudnúť, že spasenie si za nijakých okolností nemôžeme dať sami a ani si nijako nemôžeme získať Božiu priazeň. Jedine skrze Krista môžeme byť spasení. Je to Božia milosť, ktorú človek prijíma vierou. Usilovne spoznávať Boha môžeme z Písma. No nestačí len samotné poznanie. Treba budovať aj vzťah s Ním.

S týmto najdôležitejším rozhodnutím človek nemôže otáľať, pretože „... hospodár už vstane a zavrie dvere...“ Naozaj, tie Božie dvere nezostanú otvorené navždy. Nikto z nás si nemôže namýšľať, že ak má poznanie, má zaručený vstup do Božieho kráľovstva v zmysle prečítaných slov: „Jedávali a pili sme s Tebou a na našich uliciach si učil.“ Nikto z nás nemá právo zvrchu sa pozeráť na druhých ľuď, pretože prídu „od východu i od západu, od severu i od juhu a budú stolovať v kráľovstve Božom.“ Budú tam všetci tí, ktorí patria Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorí po úprimnom pokání prijali odpustenie z Jeho rúk, ktorí nie sú „páchatelia nepravosti“ a ktorí sa odvrátili od hriechu. Aké sú naše životné hodnoty? Zhodujú sa s tými Božími? Vstúpili sme už tou tesnou bránou? Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti a oslavujeme Ťa za to, že si Spasiteľom sveta. Ďakujeme aj za to, že môžeš byť Spasiteľom každého človeka, ktorý sa otvorí Tebe samému. Prosíme Ťa, daj, nech toto spozná čo najviac ľudí. Odpusť nám, že si neraz myslíme, že s naším životom je všetko v poriadku. Prosíme Ťa, aby sme nestratili schopnosť kriticky hodnotiť svoj život. Pomôž nám, prosíme, vstupovať tesnou bránou a kráčať po úzkej ceste. Amen.

Mgr. Božidara Bašková, zborová farárka v CZ ECAV Kšinná